

Libro de finibus B. & M. Cap. XI. p. m. 40. Qui & Libro III. Cap. V. p. m. 52. l. 18. J. scribit: Placet his, quorum ratio mihi probatur, simulatque natum sit animal (hinc enim est ordiendum) ipsum sibi conciliari, ac commendari ad se conservandum & ad suum statum, & ad ea, quæ conservantia sunt ejus status, diligenda: alienari autem ab interitu, iisque rebus, quæ, interitum videantur afferre. Id ita esse sic probant, quod antequam voluptas aut dolor, attigerit, salutaria appetant parvi, aspernenturque contraria. quod non fieret nisi statum suum diligerent, interitum timerent. fieri autem non posset, ut appeterent aliquid, nisi sensum haberent sui, eoque se, & sua diligerent. Ex quo intelligi debet, principium ductum esse, a se diligendi. Imo Libro IV. Cap. X. p. 63. l. 64. addit: Ipsa institutio hominis si loqueretur, hæc diceret: primos suos quasi coeptus appetendi fuisse, ut se conservaret in ea natura, in qua ortus esset.

§. XI.

Quomodo hoc studium, statum nostrum, quovis honesto modo, perficiendi, cum ætate nec lugeat nec algeat, & quomodo magis magisque reddamur, peculiaris nostra tam parta, quam collata bona & dona, nobis interdum quoque private, vindicandi, defendendi & suspiciendi, prompti & parati, tam ex natura Domini, quam ex natura rerum, seu proprietatum exponere possem; Si adderem quoque ulterius, quæ MORALISTÆ nostri passim de differentia ac varia applicatione corporis, animi, ac fortunæ bonorum, exposuerunt, liquido etiam inde constaret, quod Communio bonorum e diametro Juri Naturæ esset contraria

traria